

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a személyesen eljáró I.r., a dr. Czikray Tamás ügyvéd által képviselt II.r., a személyesen eljáró III.r. és a dr. Czikray Tamás ügyvéd által képviselt IV.r. felpereseknek a Nógrád Megyei Közigazgatási Hivatal (mint az Észak-magyarországi Regionális Államigazgatási Hivatal jogutóda) alperes ellen telekalakítás tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében - amelybe az alperes pernyertessége érdekében a dr. Lukácsi Beáta ügyvéd által képviselt I.r. és a által képviselt II.r. beavatkozott - a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2009. június 16. napján kelt 24.K.22.809/2008/21. számú ítélete ellen az I.r. és IV.r. felperesek által 24. számon benyújtott felülvizsgálati kérelmük folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 24.K.22.809/2008/21. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az I.r. és IV.r. felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 20.000 (azaz húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az I.r. és IV.r. felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A hrsz-ú ingatlan a Magyar Állam tulajdonában és a II.r. beavatkozó kezelésében áll. Az ingatlan teljes területét kizárólagosan a Megyei Főügyészség használja, aki 2008. április 25-én az elsőfokú építésügyi hatóságnál telekalakítás engedélyezése iránt nyújtott be kérelmet. Az elsőfokú építésügyi hatóság 2008. május 21. napján kelt ÉK:34041-11/2008. számú határozatában a telekalakítást a csatolt műszaki munkarészek egyidejű jóváhagyása mellett engedélyezte, megállapítva, hogy a telekalakítás következtében kialakításra kerül a hrsz-ú, 565 m² nagyságú, valamint a hrsz-ú, 1698 m² nagyságú ingatlan. A telekalakításhoz a Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság általános érvényű tűzvédelmi előírások mellett, a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal Észak-magyarországi Irodája kikötés nélkül hozzájárult. A Nemzeti Közlekedési Hatóság

Észak-magyarországi Regionális Igazgatósága a szakhatósági hozzájárulásában eltérő feltételeket határozott meg arra az esetre, ha a hrsz-ú út a közforgalom számára megnyitott útként, avagy a közforgalom elől elzárt magánútként kerül kialakításra. Előírta, hogy a telekalakítás következtében megközelíthetetlen (zárvány) terület nem maradhat.

A határozat ellen a felperesek nyújtottak be fellebbezést, egyidejűleg kizárást jelentettek be az alperesi jogelőddel szemben az I. r. felperes házastársának munkaviszonya folytán fennálló elfoglaltságra figyelemmel.

Az Észak-magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal Hivatalvezetője a 2008. július 7-én kelt végzésében az Észak-magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kirendeltségét a telekalakítást engedélyező elsőfokú döntés ellen benyújtott fellebbezés elbírálásából kizárta és a jogorvoslati eljárás lefolytatására az Észak-magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal Nógrád Megyei Kirendeltségét jelölte ki.

Az alperesi jogelőd a felperesek fellebbezése folytán megkereste a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóságot, aki a tűzoltóság elsőfokú szakhatósági állásfoglalását helybenhagyta. A Nemzeti Közlekedési Hatóság Központi Hivatalát, aki az elsőfokú közlekedési hatóság szakhatósági hozzájárulását megváltoztatta és a telekalakítás engedélyezéséhez ügyi szempontból azzal a feltétellel járult hozzá, hogy a telekalakítással létrehozott hrsz-ú utat közforgalom elől elzárt magánútként kell az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezni. Fenntartotta azt a kötelezést, hogy a hrsz-ú magánút közúti csatlakozása az érintett közútkezelő hozzájárulásával alakítható ki.

Az alperesi jogelőd 2008. szeptember 4. napján kelt 1354-4/2008. számú határozatában az elsőfokú határozatot megváltoztatta és a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal Észak-magyarországi Irodája által adott szakhatósági hozzájárulás rendelkezését a rendelkező részbe emelte, valamint a Nemzeti Közlekedési Hatóság Központi Hivatala által adott szakhatósági állásfoglalás figyelembe vételével a telekalakítás engedélyezéséhez ügyi szempontból azzal a feltétellel járult hozzá, hogy a telekalakítással létrehozott hrsz-ú utat közforgalom elől elzárt magánútként kell az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezni és a hrsz-ú magánút közúti csatlakozása az érintett közútkezelő hozzájárulásával alakítható ki. Az alperes az elsőfokú határozat egyéb rendelkezéseit helybenhagyta.

A felperesek keresetükben az alperesi határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú építésügyi hatóság új eljárásra kötelezését kérték. Elsődlegesen

arra hivatkoztak, hogy az elfogultság bejelentése folytán a kizárásról és az új kirendeltség kijelöléséről a hivatalvezető jogsértő módon határozott; az elsőfokú eljárást nem a telekalakítási ügyben hatáskörrel rendelkező jegyző, hanem az illetékes polgármesteri hivatal építési és környezetvédelmi osztálya folytatta le, mely a határozat semmisségét eredményezi; az eljárás lényeges - az eljárás megindításáról szóló értesítésről, a bizonyítékok ismertetéséről, illetőleg a kézbesítésről szóló - szabályok megsértésével folytatták le; a tényeket nem tárták fel; a telekalakítási határozat hatásköri és építési szabályokat sértő közlekedési szakhatósági állásfoglaláson, téves tűzoltósági szakhatósági állásfoglaláson és jogsértően az elsőfokú örökségvédelmi szakhatóság állásfoglalásán alapul.

Az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletében a felperesek keresetét elutasította. Nem fogadta el a felperesek eljárási kifogását, és megállapította, hogy a kizárásra vonatkozó eljárási szabályokat a hivatalvezető betartotta. Rámutatott arra, hogy az építési és környezetvédelmi osztályra a kiadmányozás joga került átruházásra, így a határozat semmissége nem állapítható meg. Megállapította azt is, hogy a telekalakítás az építési előírásoknak műszaki szempontból, azaz a településközponti vegyes övezet szabályainak megfelel; a telekalakítással érintett ingatlan állami tulajdonban álló közforgalom előtt elzárt magánút volt korábban is és az is maradt, amelyet a telekalakítás - a szabályozási terv jelölése ellenére - sem tehet közúttá vagy közforgalom számára megnyitott magánúttá különösen, hogy ehhez a közlekedési hatóság engedélyére van szükség, mely külön eljárás tárgya. A mindkét oldali megközelíthetőséget előíró jogszabályi rendelkezés hiányában elfogadta a másodfokú tűzoltóság szakhatósági állásfoglalásában foglaltakat és kiemelte, hogy a szám alatti ház a utcáról tűzoltó járművel megközelíthető.

A jogerős ítélet ellen az I., II. és IV. r. felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet, valamint az alperes határozatának elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérték. Másodlagos felülvizsgálati kérelmük a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére és a megyei bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására irányult.

A II. r. felperes felülvizsgálati kérelmét a Legfelsőbb Bíróság 4. sorszámú végzésében hivatalból elutasította.

Az I. és IV.r. felperes állította, hogy a jogerős ítélet anyagi és eljárásjogi szempontból is jogszabálysértő, megalapozatlan, ténybeli és jogi tévedéseken alapul és kellően nem indokolt, ezáltal sérti a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 206. és 221.§-át. Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte, hogy az elsőfokú hatóság eljárása sértette a

343/2006.(XII.23.) Korm. rendelet (Korm.rend.) 1.§ (1) bekezdését, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 121.§ (1) bekezdés b) pontját, tekintve, hogy az elsőfokú építési hatósági jogkör Megyei Jogú Város Jegyzőjét illetve meg és nem a Polgármesteri Hivatal Építési és Környezetvédelmi Osztályát. Hivatkozott az 1/2003. Közigazgatási-Polgári Jogegységi Határozatra és arra, hogy a hatáskör átruházását a Ket. 19.§ (3) bekezdése is tiltja. Állították, hogy a hatóság eljárása sértette a Ket. 29.§ (3) bekezdését, mert az eljárás megindításáról szóló értesítésük elmaradt, a Ket. 70.§-át, mert a bizonyítékok ismertetésére sem került sor. Kifogásolták, hogy a határozatot a számú Társasház részére nem kézbesítették. Álláspontjuk szerint a szerintük téves szakhatósági állásfoglalás nem köti az eljáró hatóságot, ezért törvénytörő volt a szabályozási tervvel ellentétes közlekedési szakhatósági állásfoglalásban foglaltak határozati előírása, mivel a helyi építési szabályoknak is érvényre kell jutni a telekalakítás során, így a II.r. közlekedési célú közterület forgalom elől elzárt magánútként való ingatlan-nyilvántartási feltüntetését nem lehetett volna kikötni. Sételmezték, hogy az alperes a másodfokú örökségvédelmi hivatal, mint szakhatóságot nem kereste meg és az elsőfokú szakhatósági állásfoglalás rendelkezését emelte be határozatába. Nem fogadták el a tűzoltóság másodfokú szakhatósági állásfoglalását sem és állították, hogy az épületük megközelítése nem lehetséges. Hivatkoztak arra is, hogy a hatóságok a tényfeltárási kötelezettségüknek nem tettek eleget. Álláspontjuk szerint az I.r. felperes hozzátartozójának munkaviszonya miatt fennálló kizárási ok az alperesi jogelőd másik kirendeltségének eljárását is ellehetetlenítette, a hatóság másik szervezeti egységének kijelölése az elfogultságot nem orvosolta.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

Az I. r. beavatkozó a felülvizsgálati eljárásban nyilatkozatot nem tett, a II. r. beavatkozó a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

Az alperes személyében a felülvizsgálati eljárás során jogszabályon alapuló jogutódlás következett be, melyet a Legfelsőbb Bíróság a Kfv.II.37.841/2009/11. számú végzésében állapított meg.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 270.§ (2) bekezdése alapján a jogerős ítélet és nem a közigazgatási

határozat(ok) törvényességét vizsgálja, és az elsőfokú bíróság és nem a közigazgatási hatóság(ok) eljárásának jogszerűségét ellenőrzi. Tekintettel arra, hogy a bíróság eljárásának szabályait a Pp. tartalmazza, ezért az elsőfokú bíróság eljárása - alkalmazás hiányában - nem is sértheti a Ket. előírásait. A Legfelsőbb Bíróság erre figyelemmel érdemben nem foglalkozott a felülvizsgálati kérelem azon részeivel, mely a közigazgatási eljárás szabálytalanságait taglalta és a Ket. rendelkezéseinek hatóság általi megsértésére hivatkozott. Ezen érvelést a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 206.§ (1) bekezdése - a bizonyítás megfelelésége, a peradatok megfelelő értékelése - körében vette figyelembe.

A jogerős ítélet nem sérti a Pp. 206.§ (1) bekezdését, mert az elsőfokú bíróság a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázta, a megállapított tényekből a jogszabályok helyes alkalmazásával helytálló következtetéseket vont le és az ítéletét kellő részletességgel indokolta, nem sértve ezzel a Pp. 221.§-át sem.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a közigazgatási határozat semmiségének megállapítására nem volt mód, mert a telekalakítási ügyben a Korm. rendelet 1.§ (1) bekezdésének előírását betartva a Megyei Jogú Város Jegyzője - mint hatáskörrel rendelkező szerv - járt el, és ahogy az a határozatból egyértelműen kiderül, a döntést a Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatalának Építési és Környezetvédelmi Osztálya "a jegyző megbízásából", a kiadmányozási jog birtokában hozta meg.

Az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette az alperesi jogelőd eljárását jogszerűnek, mert az I. r. felperes hozzátartozójának alperesi jogelődnél fennálló munkaviszonya kizárólag az eljáró ügyintéző és nem a másodfokú hatóság pártosságát, ezáltal elfogultságát eredményezhette. A Ket. 42.§ (3) bekezdése értelmében az ügyintéző kizárása indokolt volt, a kizárás tárgyában a Ket. 43.§ (2) bekezdése alapján a hivatalvezető volt jogosult dönten. Az ügy tárgyilagos megítélését kellően biztosította a hivatal más kirendeltségének kijelölése a kérelmet elutasító elsőfokú határozat elleni felperesi fellebbezés elbírálására.

Az elsőfokú bíróság okszerűen mellőzte annak figyelembe vételét, hogy a felpereseket az elsőfokú hatóság nem értesítette az eljárás megindításáról, illetve velük az elsőfokú hatóság a bizonyítási eljárás eredményét nem ismertette, mert ezen eljárási szabálysértések az ügy érdemi elbírálására nem hatottak ki, tekintettel arra, hogy a felperesek fellebbezési és egyéb jogorvoslati jogukkal élhettek, és a perben nem hivatkoztak olyan bizonyítási nehézségre, melyet a kellő időben való tudomásszerzés elmaradása eredményezett. Az eljárási szabályszegés akkor eredményezheti a határozat hatályon kívül helyezését, ha a felperes(ek) legalább valószínűsíti(k), hogy szabályos eljárásban

más döntés meghozatalára került volna sor, ilyet a felperesek azonban nem állítottak, nem bizonyítottak.

A felperesek nem jogosultak a szám alatti Társasház képviseletére, ezért képviseleti joguk és közvetlen érintettségük hiányában a határozat társasház részére történő kézbesítésének elmaradását alappal nem kifogásolhatják. A felperesek részére mindkét határozat kézbesítésre került, őket a hatóság a jogorvoslati joguk gyakorlásában nem akadályozta.

Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a felperesek örökségvédelmi hivatali és tűzoltósági szakhatósági állásfoglalásával kapcsolatos érveit alkalmatlannal találta a határozat törvényességének cáfolatára.

Tekintettel arra, hogy a felperesek fellebbezésükben nem kifogásolták azt, hogy az örökségvédelmi hivatal kikötés nélkül hozzájárult a telekalakításhoz, továbbá nem merült fel egyéb indok sem arra, hogy a másodfokú szakhatóság állásfoglalását kérje az alperesi jogelőd, ezért szükségtelen lett volna az ezirányú alperesi eljárás. A Ket. 105.§ (1) bekezdése alapján az alperesi jogelőd jogszerűen változtatta meg az elsőfokú határozatot és emelte be az elsőfokú szakhatósági állásfoglalást az elsőfokú határozat rendelkező részébe, melyet az elsőfokú bíróság is helyesen fogadott el.

A Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján a perben a felpereseknek lett volna kötelezettsége annak bizonyítása, hogy a tűzoltóság lényeges körülmény (a társasház közútról való megközelíthetetlensége) értékelése nélkül, törvénysértően adta hozzájárulását a telekalakításhoz. A felperesek azonban kizárólag állították, de - szakértői bizonyítás indítványozása hiányában - érdemben igazolni nem tudták azt, hogy a szakkérdésben kiadott tűzoltósági vélemény, amely a számú épület a utca felől megközelíthetőségét állítja, téves.

A közlekedési hatóság szakhatósági állásfoglalásának és az alperesi határozatnak a törvényességét is helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság. Kétségtelen tény, hogy a telekalakítás során - a 253/1997.(XII.20.) Korm.rendelet (OTÉK) 1.§ (1) bekezdése, 2.§ (1) bekezdése, a 37/2007.(XII.13.) ÖTM rendelet 27.§ (2) bekezdés db) pontja, valamint (3) bekezdés e) pontja alapján is - figyelembe kell venni a szabályozási terv előírásait. A perbeli ingatlan a kérelem előterjesztésekor hatályos 21/2004.(VII.6.) Önkormányzati rendelettel jóváhagyott helyi építési szabályzat és szabályozási terv szerint településközponti vegyes övezetbe tartozik, és a hrsz-ú ingatlan egy részét a települési önkormányzat a jövőben - közelebbről meg nem határozható időpontban, de az biztos, hogy nem most - II. r. közlekedési közterületként kívánja kialakítani. Ezt a tervezett hasznosítást nem akadályozza a Megyei Főügyészség

kérelmének teljesítése, az új kialakítás a szabályozási terv szerinti rendeltetésnek megfelel, hiszen a közlekedési funkció fennmarad, a területnek közforgalom elől elzárt magánútként való használata olyan lényeges változást nem eredményez, mely az önkormányzat által tervezett későbbi hasznosítást ellehetetlenítené, ezért a telekalakítás nem ellentétes a szabályozási tervvel, a kérelem elutasítására ez okból nem kerülhetett sor. Helytállóan utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy a telekalakítás nem indokolja a szabályozási terv azonnali és a kérelmező általi megvalósítását, így nem várható el, hogy a hrsz-ú ingatlan az engedélyezés következtében közforgalom céljára szolgáló közlekedési terület legyen.

A fentiek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő I. és IV. r. felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése és 82.§ (1) bekezdése alapján egyetemlegesen köteles megfizetni az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeit. Az I. r. beavatkozónak a felülvizsgálati eljárásban nem merült fel költsége, a II. r. beavatkozó költségei megtérítését nem kérte, ezért e körben a határozathozatalt mellőzte a Legfelsőbb Bíróság.

Az I. és IV. r. felperes a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles egyetemlegesen viselni a felülvizsgálati illetéket, melynek összegét a Legfelsőbb Bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2010. október 13.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke,
Kincső sk. előadó bíró, Dr. Kalas Tibor sk. bíró

Dr. Tóth